

gede administration, lovforslaget kunne medføre. Også *Niels Andersen* (V) og *Niels Helveg Petersen* (RV) udtalte sig ved deres anbefaling af lovforslaget for det principielt ønskelige i en skattemæssig ligestilling af ensartede indkomster, og hertil sluttede *Ømann* (SF) sig. *Ømann* kunne kun udtale tilslutning til de økonomiske virkninger af lovforslaget, men var betænkelig ved den måde, hvorpå man ville opnå virkningerne. Man genindførte nu den gamle forskelsbehandling. Det var uheldigt med de forskellige kommuneskatteprocenter, og han henviste til sit partis forslag om en ensartet kommuneskat i hele landet. *Kjær Rasmussen* (VS) udtalte sin utilfredshed med, at man ved lovforslaget kun ville lette skatterne for en enkelt af lavindkomstgrupperne. Da fradragsbeløbet ikke skulle pristalsreguleres, ville inflationen i øvrigt efterhånden gøre lempelsen værdiløs. En generel forhøjelse af det almindelige personfradrag, som foreslået af hans parti, ville være at foretrække. Hans stilling til lovforslaget ville afhænge af, hvad udvalget kunne finde frem til af lettelser for andre lavindkomstgrupper.

Den påfølgende udvalgsbehandling resulterede i de ovenfor omtalte ændringer. Det fremgår af udvalgets betænkning, at man under et samråd med finansministeren har drøftet skatteloftets betydning for det særlige folkepensionsbidrag. Det udtales herom i betænkningen:

„ . . . Skatteloftsbestemmelsen i § 3, stk. 4, i lov nr. 330 af 18. juni 1969 om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten går ud på, at den samlede indkomstskat af nogen del af skalaindkomsten ikke kan overstige $66\frac{2}{3}$ pct. Hvis udskrivningsreglerne medfører, at denne grænse overskrides, skal indkomsts-katten til staten nedsættes med det overskydende beløb. Den nævnte grænse på $66\frac{2}{3}$ pct. omfatter ifølge bestemmelsens ordlyd indkomsts-kat til staten, folkepensionsbidrag og kommunal indkomsts-kat, men ikke kirkelige afgifter, og finansministeren har oplyst, at folkepensionsbidraget i denne forbindelse omfatter både det gældende, almindelige folkepensionsbidrag og det foreslåede, særlige bidrag.

Et flertal (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) har tiltrådt denne fortolkning af den pågældende bestemmelse i udskrivningsloven. Et mindretal (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) finder det ikke rimeligt, at et bidrag af denne særlige karakter falder ind under skatteloftsbestemmelserne med det resultat, at netop skatteydere med de største indtægter i givet fald kan slippe for betaling til den særlige pensionsfond. . . .“

Efter vedtagelse af de nævnte ændringer gik lovforslaget til fornyet udvalgsbehandling, og med yderligere nogle ændringer vedtoges lovforslaget herefter ved 3. behandling enstemmigt med 142 stemmer.